

Frații Grimm · Hans Christian Andersen
Wilhelm Hauff · Charles Perrault

Basmele mele preferate

Texte culese și editate de Gerlinde Wiencirz
Ilustrații de Ludvik Glazer-Naudé

Cuprins

Prințesa și bobul de mazăre

7

Hans Christian Andersen

Rățușca cea urâtă

9

Hans Christian Andersen

Frumoasa din pădurea adormită

17

Frații Grimm

Cenușăreasa

23

Frații Grimm

Gâsca de aur

29

Frații Grimm

Regele-broască sau Henry cel de Fier

35

Frații Grimm

Albă ca Zăpada și cei șapte pitici

39

Frații Grimm

Rapunzel

47

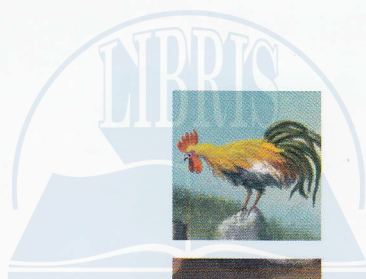
Frații Grimm

Scufița Roșie

51

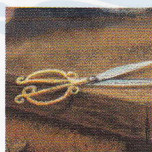
Frații Grimm

Muzicanții din Bremen

57

Frații Grimm

Croitorașul cel viteaz

61

Frații Grimm

Hänsel și Gretel

69

Frații Grimm

Călătoria lui Degețel

75

Frații Grimm

Rumpelstiltskin

81

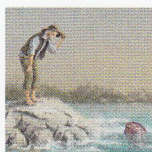
Frații Grimm

Fântâna fermecată

85

Frații Grimm

Pescarul și soția lui

89

Frații Grimm

Piticul Nas-Lung

97

Wilhelm Hauff

Povestea Califului Barză

113

Wilhelm Hauff

Motanul încălțat

123

Charles Perrault

Prințesa și bobul de mazăre

de Hans Christian Andersen

7

A fost odată ca niciodată un prinț care voia să se însoare cu o prințesă. Însă aceasta trebuia să fie o prințesă adevărată. Așa că prințul străbătu lumea în lung și-n lat în căutarea unei astfel de prințese, însă mereu avea îndoieli. Întâlnește multe prințese frumoase, însă nu putea ști niciodată cu siguranță dacă acestea erau prințese adevărate. Întotdeauna apărea câte ceva care îl făcea să se răzgândească.

În cele din urmă, se întoarce acasă cu o mare tristețe în suflet pentru că își dorea nespus să găsească o prințesă adevărată pe care să o ia de soție.

Într-o seară se porni o furtună aprigă, cu tunete și fulgere urmate de o ploaie torențială. Deodată, cineva bătuse la ușa castelului, iar bătrânul rege merse și deschise. La intrare se afla o prințesă. Însă, Doamne, cum putea să arate! Apa îi curgea șiroaie pe păr, pe haine și pe vârfurile pantofilor. Cu toate acestea, ea spuse că era o prințesă adevărată. „Ei bine, asta rămâne să aflăm“, își spuse în sinea sa bătrâna regină, fără a da însă glas gândurilor sale. Merse apoi în camera de noapte, luă așternutul de pe pat și puse un bob de mazăre chiar în mijlocul patului. Apoi, luă douăzeci de saltele și le așeză deasupra bobului de mazăre, peste care mai așternu douăzeci de plăpumi din puf și îi oferă prințesei patul astfel pregătit pentru a se odihni.

A doua zi de dimineață regina o întrebă cum a dormit.

– Of, îngrozitor de rău! răspunse prințesa. Aproape întreaga noapte n-am reușit să-nchid un ochi. Numai Dumnezeu știe ce-o fi fost în patul meu. Tot trupul mi-e plin de vânătăi. A fost îngrozitor, fără doar și poate!

Atunci știură cu toții că aceasta era o prințesă adevărată, de vreme ce prin douăzeci de saltele și douăzeci de plăpumi tot simțise bobul de mazăre. Atât de simțitoare nu putea fi decât o prințesă adevărată. Prințul o luă de soție, iar bobul de mazăre fu păstrat în sala minunilor, unde se mai găsește și-n ziua de azi, dacă nu l-o fi luat cineva, mărturie a faptului că această poveste este adevărată.

